

РЕШЕНИЕ

№ 523

гр. София, 08.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-5, в публично при закрити врати заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Цветанка Бенина

при участието на секретаря Антоанета Н. Стефанова
като разгледа докладваното от Цветанка Бенина Търговско дело №
20231100902023 по описа за 2023 година

Производството е по чл.625 и сл. от ТЗ.

В молбата си „А.Б.Г.“ЕООД сочи, че във връзка с упражняваната от него търговска дейност са натрупани задължения в голям размер, които са, както публични към държавата, така и частни към съконтрахенти на дружеството. В този смисъл излага, че е носител на непогасени задължения към НАП в общ размер на 404 337.10 лв., съгласно справка към 31.10.2023 г., а вземанията на физически и юридически лица към търговеца възлизат общо на 1 049 390.26 лв. Соци, че задълженията му в посочения размер многократно надвишават активите му, поради което дружеството не е в състояние да обслужва задълженията си. Твърди, че дружеството не осъществява никаква търговска дейност и има несъбираеми вземания в размер на 255 799.31 лв. С оглед на така изложеното във фактически твърдения, моли да бъде постановено решение, с което да бъде обявена неплатежоспособността на дружеството, като бъде определена началната ѝ дата – 30.06.2023 г. Моли на основание чл. 630 ТЗ спрямо него да бъде открито производство по несъстоятелност при постановяване на решение с последиците от това.

Предявена е молба с правно основание чл. 625 ТЗ от длъжника „А.Б.Г.“ЕООД.

Предявена е молба с правно основание чл. 625 ТЗ от длъжника „Р.“ООД.

Съдът, като взе предвид изложеното от молителя и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

По делото е представена Справка от ТД на НАП - София за задълженията на „А.Б.Г.“ЕООД към м. 11.2023 г., от която е видно, че начислените непогасени такива за периода 01.04.2021 г. – 14.06.2023 г. данъчни и здравно – осигурителни вноски възлизат общо на 405 855.59 лв., от които 312 787.64 лв. – главница и 93 067.95 лв. – лихва.

От постъпилите по делото справки, съответно от СДВР, Отдел „Пътна полиция“ при МВР и от Имотен регистър при Агенция по вписванията се установи, че не са регистрирани притежавани от дружеството МПС и недвижимо имущество.

По делото е изслушана Съдебна финансово-икономическа експертиза /СФИЕ/, заключението по която не е било оспорено от молителя и съдът кредитира като пълно и компетентно, в отговор по поставените задачи. В заключението си вещото лице е направило анализ на финансовите отчети за периода на финансовите години от 2020 г. – 2023 г., като е отчетен балансът към края на всяка от годините през периода. В заключението по експертизата са посочени стойности на активите, както следва – към края на 2020 г. – 3 128 000 лв. – вземания, стоки и парични средства в размер на 17 000 лв.; към края на 2021 г. – 3 399 000 лв., от които вземания, стоки и парични средства в размер на 179 000 лв.; към края на 2022 г. – 2 262 000 лв., от които стоки, вземания и парични средства в размер на 34 000 лв.; към 31.10.2023 г. – 256 000 лв. – вземания, като е отчетено, че дружеството не разполага с парични средства. Всички активи са текущи. В периода 2020 г. – 2022 г. отчетеният собствен капитал на дружеството е положителна величина, като в баланса към 31.10.2023 г. отчетеният собствен капитал е отрицателна величина /-793 000 лв./, като финансовата загуба за този период се дължи на загуба от счетоводни операции въз основа на ревизионен акт. В заключението са посочени стойности на коефициента за обща ликвидност, съответно за 2020 г. и 2021 г. – 1,02, а за 2022 г. – 1,03, които сочат на извода, че дружеството е разполагало с текущи активи, които са достатъчни за погасяване на текущите му задължения, като за финансовата 2023 г. коефициентът е със стойност от 0,34, което е под препоръчителната граница, при което е направен извод, че дружеството не разполага с активи, които да са достатъчни за погасяване на текущите му задължения. В референтните граници са стойностите на коефициента на бърза ликвидност за периода 2020 г. – 2022 г., като под долната препоръчителна граница е стойността на коефициента за 2023 г., което сочи на извода, че дружеството не разполага с текущи активи /вземания и парични средства/, които да са достатъчни за погасяване на текущите му задължения. За целия анализиран период дружеството е с ниска стойност на коефициента за незабавна ликвидност, като не разполага с парични средства, които да са достатъчни за погасяване на текущите му задължения и не разполага с текущи инвестиции. Стойностите по години за целия период на коефициента за абсолютна ликвидност са нула, като са показател за това, че дружеството не разполага с парични средства или същите са в минимален размер, като е в невъзможност със същите да погасява текущите си задължения. Стойностите на коефициента за финансова автономност за годините в периода 2020 г. – 2022 г. са показателни за това, че дружеството е изцяло зависимо от кредиторите си, а за 2023 г. – че дружеството е декапитализирано. Според стойностите на коефициента на задлъжнялост в периода, търговецът е с висока степен на задлъжнялост, поради това, че задълженията му многократно надвишават собствения му капитал. Последното плащане към контрагент е от 17.05.2023 г. Според експертизата към края на периода дружеството разполага с парични средства по банкова сметка в размер а 284.72 лв., както и с текущи вземания в размер на 255 799.31 лв.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Молбата по чл. 625 ТЗ е подадена от легитимиран за това правен субект, доколкото според твърденията на молителя, същият се явява длъжник по договори, сключени във връзка с упражняваната от него търговска дейност, както и към държавата по начислени и непогасени публични задължения, платими в полза на НАП същото в качеството му на търговец и работодател, като същевременно е изпаднал в невъзможност да погаси така възникналите в негова тежест договорни задължения.

Безспорно е качеството на „А.Б.Г.“ЕООД на търговец по смисъла на чл. 1, ал. 1 ТЗ като юридическо лице, извършващо по занятие търговска дейност и възникване на задълженията му във връзка с упражняваната от него търговска дейност, поради което същият се явява активно легитимиран да сезира съда с искане по чл. 625 ТЗ.

Съобразно разпоредбата на чл. 626 ТЗ, в задължение на длъжника е вменено да поиска от съда откриване на производство по несъстоятелност, което следва да бъде сторено в 30-дневен срок от изпадането му в неплатежоспособност.

За да бъде признато от съда това състояние, следва да бъде установено, че то е трайно, касаещо системно задължняване към кредитор/и на дружеството – длъжник, т.е. че не се касае за изпадането му в забава при единично неплащане на задължение при настъпване на неговата изискуемост.

Основанието, на което се е позовал молителят за откриване на производство по несъстоятелност е неплатежоспособност, като на изследване подлежат предпоставките за възникването ѝ като трайно константно икономическо състояние. В този смисъл, установи се, че молителят не разполага с краткотрайни активи, които да са съответни на стойност на краткосрочните му задължения. Краткосрочните задължения са тези с настъпила изискуемост към момента на завеждане на молбата, като следва да бъдат свързани с търговската му дейност и длъжникът да е спрял плащанията им. От значение е актуалното към момента икономическо състояние на дружеството, съобразно което съдът намира, че длъжникът не е в състояние да изпълни задълженията си към кредиторите си и което състояние е съответно на дадената дефиниция за неплатежоспособност в чл. 608, ал. 1 ТЗ.

От приетата по делото и неоспорена експертиза се установи финансово – икономическото състояние на молителя за периода 01.01.2020 г. – 31.10.2023 г., което показва постепенното му влошаване, като през първите три години от периода капиталът е с положителни стойности, като не са отразени начислените публични задължения, чиито размер е установен в издадения ревизионен акт през 2022 г. и въз основа на който е извършена корекция в баланса при отразяване на счетоводни операции във връзка със задълженията. При това положение следва да бъде взето предвид, че установените с ревизионния акт данъчни задължения са начислени такива за периода м. 07.2020 г. – м. 06.2021 г., т.е. останали непогасени задължения за финансовите години преди издаването му. При това положение, макар и установено в по-късен момент, задължението на дружеството към държавата е съществувало като такова и в периода на начисляване на дължимите публични вземания, обхващащ анализирания от експертизата такъв. Така, установи се, че през целия период са налице съществуващи непогасени задължения на дружеството молител и под влияние на това фактическо положение следва да бъдат разгледани приложимите коефициенти, отразяващи финансовото му състояние. Отчетените стойности в референтните граници на коефициентите през по-голямата част от периода следва да се разглеждат и тълкуват в съществуващите, но неотразени в счетоводството на молителя непогасени публични задължения. Предвид невъзможността да се справи с погасяване на общия размер на дълга, към края на периода /2023 г./ дружеството е декапитилизирано, а през целия период се намира в състояние на пълна зависимост от кредиторите си. От заключението по експертизата е установено, че реализираните приходи от дейността на дружеството имат съществено намаление по години, като приходите следват низходяща тенденция. Според данните в справката от НАП относно осигурените лица, за периода след м. 04.2023 г. дружеството няма персонал. Не са извършвани плащания за погасяване на публичните задължения в значителен размер, като последното такова е към съконтрагент през м. 05.2023 г. Наличните краткотрайни активи към края на периода са изцяло от вземания, като няма данни за тяхната събираемост, т.е.

състоянието на длъжниците и обективната им възможност да ги погасят. Към края на периода и отразеното финансово състояние на дружеството при начислените и непогасени публични задължения са отчетени стойности на всички приложими финансови коефициенти, а именно отрицателни такива, отразяващи обективната невъзможност на търговеца да погаси натрупаните задължения с наличните си краткотрайни активи.

Това състояние на търговеца е трайно, обективно, като непогасяването на падежиралите задължения не се дължи на волята на търговеца, а на неговата невъзможност за това.

При това положение, упражняването на търговска дейност от дружеството длъжник би се оказало застрашаващо интересите на неговите кредитори, с оглед невъзможността му да погаси текущите си задължения към тях. В подкрепа на това е и установеното състояние на дружеството при приложение на показателя - коефициент на финансовата автономност – възможността на дружеството да посреща дългосрочните си задължения и да предоставя сигурни гаранции на кредиторите си, който като стойност представлява съотношение между собствения и привлечения капитал /задълженията/ по данни на баланса за съответната година. За почти целия анализиран период коефициентът е нула, като за последната година - с отрицателна стойност.

Предвид изложените съображения, съдът намира, че са налице всички предпоставки за откриване производство по несъстоятелност по смисъла на чл. 608, ал. 1 ТЗ, тъй като длъжникът не е в състояние да плати изискуеми парични задължения по търговски сделки и възникнали във връзка с упражняване на търговската му дейност, установени като дължими такива, включително и към молителя.

Началната дата на неплатежоспособност следва да се определи, като се съобрази общото икономическо състояние на длъжника, съобразно изведените критерии, и момента на спиране на обслужване на задълженията, като от значение е не само най-старото непогасено задължение, а общото икономическо състояние на длъжника и моментът, когато е спрял плащанията си към кредиторите си, а не към отделен кредитор. В случая, показателите за икономическото състояние на дружеството сочат на отчетена загуба при коригиране в баланса относно текущите задължения през 2023 г., като това състояние е отчетено като такова през цялата финансова година. За останалите години се сочат стойности на положителен капитал на дружеството. При това положение, като начална дата на неплатежоспособността следва да бъде възприета 01.01.2023 г.

С оглед установената в заключението по СФИЕ липса на налични краткотрайни активи в имуществото на търговеца, които са необходими за покриване началните разноски в производството по несъстоятелността, с протоколно определение от 14.03.2024 г. са определени на основание чл. 629б ТЗ начални разноски и е указана възможността на кредиторите за тяхното привнасяне в 14-дневен срок. Определението е обявено в търговския регистър на 15.03.2024 г., като в указания срок и към настоящия момент никой от кредиторите не е привнесъл разноски. При това положение, налице са предпоставките за постановяване на решение по реда на чл. 632, ал. 1 ТЗ.

Така мотивиран Софийски градски съд

РЕШИ:

ОБЯВЯВА НЕПЛАТЕЖОСПОСОБНОСТТА на „А.Б.Г.“ЕООД, ЕИК:

*****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „***** III“ *****, ет. *****.

ОПРЕДЕЛЯ НАЧАЛНА ДАТА на неплатежоспособността – **01.01.2023г.**

ОТКРИВА ПРОИЗВОДСТВО ПО НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ по отношение на „А.Б.Г.“ЕООД, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „***** III“ *****, ет. *****.

ОБЯВЯВА В НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ „А.Б.Г.“ЕООД, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „***** III“ *****, ет. *****.

ЗАДЪЛЖАВА длъжника във фирмата си да прави добавка “в несъстоятелност”.

НАЛАГА запор и възбрана върху имуществото на „А.Б.Г.“ЕООД, ЕИК: *****.

ПОСТАНОВЯВА прекратяване дейността на предприятието „А.Б.Г.“ЕООД, ЕИК: *****.

СПИРА производството по т.д. № 2023/2023 г. по описа на СГС, VI-5 състав.

УКАЗВА на кредиторите и на длъжника, че спряното производство по несъстоятелност може да бъде възобновено в срок от една година от вписването на решението по ал. 1 по молба на длъжника или на кредитора, ако молителят удостовери, че е налице достатъчно имущество или ако депозира необходимата сума за предплащане на началните разноски по чл. 629б ТЗ.

УКАЗВА на кредиторите и на длъжника, че в случай, че в едногодишен срок от вписване на решението производството не бъде възобновено, дружеството ще бъде прекратено и ще се постанови заличаването на длъжника.

Решението подлежи на вписване в търговския регистър и може да се обжалва в 7-дневен срок от вписването му в търговския регистър пред Софийски апелативен съд.

Решението подлежи на незабавно изпълнение на основание чл. 634 ТЗ.

Препис от решението да се изпрати незабавно на Агенцията по вписванията за вписване в търговския регистър на основание чл. 622 ТЗ.

Съдия при Софийски градски съд: _____